

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Davidem Netušilem
sídlem Politických vězňů 911/8, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2023, č. j.: MV-39457-6/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2023, č. j.: MV-39457-6/SO-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 18. 11. 2022, č. j. OAM-201-18/ZR-2020, kterým byla žalobci podle § 87l odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost povolení k trvalému pobytu na území České republiky a současně stanovena lhůta 30 dnů k vycestování z území od právní moci rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že zjištěný skutkový stav neodpovídá skutečnosti ke dni vydání napadeného rozhodnutí. V České republice žije již 24 let spořádaným životem, žíví se výkonem samostatné výdělečné činnosti coby taxikář, má tu přítelkyni a dva bratry, jako katolík slaví tuzemské náboženské svátky. K domovskému státu už nemá žádné vazby, nevlastní tam žádný majetek a za rodiči jezdí jen jednou ročně, a tudíž by pro něj nucené ukončení pobytu v České republice bylo katastrofální. Kosovo naposledy navštívil v roce 2016 vzhledem k onemocnění jeho otce, žalobcova matka po manželově úmrtí podala žádost o bytové povolení v České republice na sloučení se žalobcovým bratrem. Srbštinu ani albánštinu neovládá dokonale, není muslimského ani pravoslavného vyznání, proto kulturně nezapadá do Srbska ani Kosova. Trestné činnosti v Maďarsku se nedopustil úmyslně a dne 20. 9. 2024 dojde k odstranění záznamu v Schengenském informačním systému II, trval-li výkon trestu odnětí svobody od 20. 5. 2016 do 20. 9. 2019.
3. Dále žalobce namítal, že napadené rozhodnutí nezohledňuje požadavky § 87l odst. 1 a § 174a zákona o pobytu cizinců stran přiměřenosti zásahu do jeho soukromého a rodinného života. Nemůže ohrozit bezpečnost či závažným způsobem narušit veřejný pořádek v České republice a v jeho prospěch jsou délka pobytu na území, povaha a pevnost rodinných vztahů na území, kulturní vazby navázané na území a nulová intenzita vazeb ke státu, jehož je občanem.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve vyjádření se k žalobě zdůraznila, že důvodem odsouzení žalobce v Maďarsku bylo přechovávání omamné a psychotropní látky, konkrétně 35 balíčků směsi drogy o celkové hmotnosti 7711,6 gramů (kanabinoidy, delta-9-THC drogy), kterou ve svém vozidle převážel do České republiky. Jelikož se žalobce dopustil závažného protiprávního jednání a je nadále veden v evidenci Schengenského informačního systému, stále trvá riziko narušení veřejného pořádku v České republice či na území jiného smluvního státu. Zrušení trvalého pobytu se nejvíce nepřiměřeným s ohledem na soukromé a rodinné vazby žalobce k území České republiky. Žalobu navrhl žalovaná zamítnout.

IV. Obsah spisového materiálu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 27. 1. 2020 převzal oznámení o zahájení správního řízení ve věci zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu na území České republiky, který byl udělen s platností od 25. 8. 2005. Řízení bylo zahájeno, neboť žalobcovy osobní údaje byly vloženy do Schengenského informačního systému Maďarskou republikou z důvodu vyhoštění z jejího území na dobu pěti let.
6. Při výslechu u prvostupňového orgánu konaného dne 9. 9. 2020 žalobce uvedl, že v Maďarsku byl ve výkonu trestu odnětí svobody za převážení marihuany při vstupu ze Srbska. Drogu mu do automobilu uschoval neznámý muž, jemuž žalobce svěřil své vozidlo za účelem nalakování poškrábaných dveří. Původně pětiletý trest mu byl zkrácen na dobu od 20. 5. 2016 do 20. 9. 2019. V Srbsku má oba rodiče a bratra, dva další bratři žijí v České republice, nevlastní žádnou nemovitost v České republice ani v zemi původu. Žíví se přes

aplikaci BOLT jako taxikář, kdy vozí zákazníky po Praze. Na pobyt v České republice si zvykl, naopak v Srbsku se necítí jako doma.

7. Dne 11. 4. 2022 se zmocněný zástupce žalobce dostavil k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Uvedl, že se k nim vyjádří do 14 dnů, což však neučinil.
8. Dne 18. 11. 2022 prvostupňový orgán vydal rozhodnutí, kterým byla žalobci podle § 871 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zrušena platnost povolení k trvalému pobytu na území České republiky a současně mu byla stanovena lhůta 30 dnů k vycestování z území od právní moci rozhodnutí. Jak je uvedeno v odůvodnění, v rozhodnutí Národního ředitelství cizinecké policie, Oddělení cizinecké policie Regionálního ředitelství Jižního Zadunají, ze dne 20. 9. 2019, č. j. 106-37897-17/2019-Ké, je zmíněno, že droga o celkové hmotnosti 7711,6 gramů, která měla být do žalobcova osobního automobilu dána s jeho vědomím, byla převážena ze Srbska do České republiky. Maďarská republika dne 22. 9. 2022 přistoupila k prodloužení záznamu v Schengenském informačním systému, tzn., i tři roky po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody byl žalobce shledán osobou, která může ohrozit nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Žalobce neprokázal zdržování se na území České republiky po celou dobu ode dne 25. 8. 2005, jen jeden z jeho bratrů má v České republice oprávnění k trvalému pobytu. Rovněž nedoložil podklady, z nichž by vyplývalo, že v domovském státě nemůže za srovnatelných podmínek získat zaměstnání.
9. Žalobce podal dne 13. 12. 2022 proti prvostupňovému rozhodnutí, doručenému dne 28. 11. 2022, blanketní odvolání, které nedoplnil ani na základě výzvy prvostupňového orgánu ze dne 1. 2. 2023.
10. Dne 21. 3. 2023 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí, kterým potvrdila rozhodnutí prvostupňového orgánu a odvolání zamítla. Žalovaná neměla pochybnosti, že se žalobce na maďarském území dopustil závažného trestného činu a svým jednáním závažným způsobem narušil veřejný pořádek. Na závěr o trvajícím nebezpečí narušení veřejného pořádku lze usuzovat i ze záznamu v Schengenském informačním systému s platností až do dne 20. 9. 2024. K případné změně závěru o riziku recidivy bude možné přistoupit nejdříve po uplynutí vedení v evidenci Schengenského informačního systému za podmínky, že žalobce povede řádný život. Vzhledem k věku žalobce, jeho zdravotnímu stavu a trvajícím rodinným vazbám v Srbsku není návrat žalobce do země původu nemožný či spojený s vážnými negativními dopady do jeho života.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

11. Podle § 871 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců „*ministerstvo rozhodnutím zruší povolení k trvalému pobytu, jestliže držitel tohoto povolení je rodinným příslušníkem občana Evropské unie, který sám není občanem Evropské unie, a je zařazen do informačního systému smluvních států, a příslušný orgán, který držitele povolení k trvalému pobytu do tohoto systému zařadil, poskytne dodatečné informace, po jejichž vyhodnocení lze mít za to, že trvá důvodné nebezpečí, že by mohl při svém pobytu na území jiného smluvního státu ohrozit jeho bezpečnost nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek.*“

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

12. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je vadou, která souvisí s nedodržením požadavků kladených procesním právním předpisem na výrok a odůvodnění rozhodnutí. Ty jsou upraveny především v § 68 odst. 2, 3 a § 90 správního řádu. S nepřezkoumatelností je spojena i otázka, zda se správní orgán zabýval veškerými skutečnostmi rozhodnými pro posouzení věci. Rozhodnutí je tedy nepřezkoumatelné tehdy, není-li zřejmé, z jakých skutkových závěrů žalovaná vycházela, z jakých podkladů rozhodnutí tyto skutkové závěry učinila a jakými úvahami se řídila při hodnocení podkladů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j.: 6 Ads 87/2006-36). Z tohoto hlediska působí nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pokud správní orgán v rozhodnutí neuvede podklady rozhodnutí, z nichž dovedl skutkové závěry (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j.: 4 Azs 55/2003-51), či jestliže nevypořádal rozpory mezi shromážděnými podklady, tzn., nevysvětlil, proč upřednostnil podklady svědčící o určitém skutkovém závěru na úkor podkladů svědčících o odlišném skutkovém závěru (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j.: 5 A 48/2001-47). Nepřezkoumatelnost zakládají též nedostatky spočívající v tom, že není zřejmé, jakou právní normu (popř. jaký právní předpis a v jakém časovém znění) správní orgán na věc aplikoval, jak tuto právní normu vyložil a z jakých důvodů má za to, že s ohledem na skutkové okolnosti daného případu na něj lze tuto normu aplikovat. Žádné pochybení ve vyjmenovaných aspektech nepřezkoumatelnosti přitom napadené rozhodnutí nezatěžuje.
13. V projednávaném případě lze jednoznačně vysledovat úsudek žalované, který v napadeném rozhodnutí zcela přezkoumatelným způsobem zdůvodnila, jakým způsobem, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních ustanovení zákona daný případ řešila. Stejně tak je možné hodnotit i odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu, které zmíněným judikturním požadavkům stran přezkoumatelnosti správního rozhodnutí odpovídá. Ostatně žalobce spíše než s absencí úvah žalované ve smyslu nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nesouhlasí právě s jejími vlastními závěry, resp. závěry prvostupňového orgánu, o důvodech, pro které bylo rozhodnuto o zrušení jeho povolení k trvalému pobytu. Žalobce tedy polemizuje s konkrétními závěry správních orgánů ve věci, když namítá nesprávnost aplikace dotčeného ustanovení zákona o pobytu cizinců, což však samo o sobě svědčí o přezkoumatelnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí. Správnost nebo nesprávnost právních názorů žalované však není otázkou samotné přezkoumatelnosti rozhodnutí, nýbrž jeho zákonnosti. Předmětnou námitku proto soud shledal nedůvodnou.
14. Ve shora citovaném § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců jsou obsaženy dva neurčité právní pojmy, a to „*důvodné nebezpečí*“ a „*závažné narušení veřejného pořádku*“. Výkladem pojmu „*závažné narušení veřejného pořádku*“ se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 26. 7. 2011, č. j. 3 As 4/2010-151, v němž vyslovil následující právní závěry: „*I. Při výkladu pojmů „veřejný pořádek“, resp. „závažné narušení veřejného pořádku“, používaných v různých kontextech zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, je třeba brát v úvahu nejen celkový smysl dané právní úpravy, ale přiblížit i k rozdílným okolnostem vzniku, původu a účelu jednotlivých ustanovení, v nichž jsou tyto pojmy užity. II. Narušením veřejného pořádku podle § 119 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, může být jen takové jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti (viz čl. 27 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES). I v takovém případě je však nutno zohlednit individuální okolnosti života cizince a přiblížit k jeho celkové životní situaci*“. V kontextu nyní projednávaného případu je pak soud s ohledem

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

na shora citované judikaturní závěry přesvědčen o tom, že pojem „závažným způsobem narušit veřejný pořádek“ užitý v § 871 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je nutno posuzovat obdobně jako tentýž důvod uvedený v § 119 odst. 2 písm. b) téhož zákona, tj. že tímto důvodem může být jen jednání, které bude představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti. Jelikož se v § 871 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců hovoří též o „důvodném nebezpečí“, nestačí ke zrušení povolení k trvalému pobytu dle tohoto ustanovení prokázat, že žalobce v minulosti narušil veřejný pořádek závažným způsobem, ale je také nutno, aby správní orgány učinily úvahu, zda jsou informace opatřené o žalobci způsobitelné založit důvodné nebezpečí, že by mohl veřejný pořádek narušit závažným způsobem v budoucnu.

15. V této souvislosti soud poukazuje i na to, že dle závěrů rozsudku Soudního dvora EU ze dne 31. 1. 2006 ve věci C-503/03 *Komise Evropského společenství proti Španělskému království* nemůže smluvní stát pořídit záznam do Schengenského informačního systému o státním příslušníku třetího státu, dokud nezjistí, že přítomnost této osoby představuje skutečnou, trvající a dostatečně závažnou hrozbu, kterou je dotčen základní zájem společnosti. Soudní dvůr EU přitom již pouhý záznam o státním příslušníku třetí země považuje za nepřímý důkaz existence, že přítomnost této osoby představuje skutečnou, trvající a dostatečně závažnou hrozbu, kterou je dotčen základní zájem společnosti. Nicméně tento nepřímý důkaz je dle Soudního dvora EU třeba potvrdit informacemi umožňujícími členskému státu, který konzultuje v rámci Schengenského informačního systému, aby konstatoval, že přítomnost zúčastněné osoby v tomto prostoru představuje skutečnou, trvající a dostatečně závažnou hrozbu, kterou je dotčen základní zájem společnosti. Podle čl. 25 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006, o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace, dále platí, že v případě pozitivního nálezu záznamu podle článku 24, týkajícího se státního příslušníka třetí země, který požívá práva na volný pohyb v rámci Společenství, členský stát, který záznam používá, konzultuje prostřednictvím své centrály SIRENE a v souladu s ustanoveními uvedenými v příručce SIRENE neprodleně členský stát, jenž záznam pořídil, s cílem neprodleně rozhodnout o opatření, které má být přijato. Z výše uvedeného tedy plyne, že pokud žalovaná vycházela z rozhodnutí Národního ředitelství cizinecké policie, Oddělení cizinecké policie Regionálního ředitelství Jižního Zadunají, ze dne 20. 9. 2019, č. j. 106-37897-17/2019-Ké, opatřila dostatečný podklad pro své rozhodnutí. Také dle judikatury Soudního dvora EU jsou totiž dodatečné informace zjištěné v rámci konzultačního řízení postačující k potvrzení důvodnosti toho, že přítomnost dotčené osoby v Schengenském prostoru představuje skutečnou, trvající a dostatečně závažnou hrozbu, kterou je dotčen základní zájem společnosti. Soud proto shrnuje, že správní orgány nepochybily, pokud vyhodnotily popsané jednání žalobce tak, že v jeho případě trvá důvodné nebezpečí, že by mohl při svém pobytu na území jiného smluvního státu ohrozit jejich bezpečnost nebo závažným způsobem narušit veřejný pořádek ve smyslu § 871 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Pro úplnost je pak třeba zmínit, že ani délka pobytu žalobce v České republice nemůže převážit nad negativními okolnostmi jím spáchané závažné trestné činnosti. Zcela nepřipadnou je přitom žalobní argumentace stran toho, že k osobě žalobce nejsou evidovány žádné záznamy o jeho odsouzení pro trestnou činnost na území České republiky.

16. K námitce žalobce, že správní orgány nesprávně vyhodnotily otázku dopadu napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, soud připomíná, že k problematice zkoumání přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince existuje konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu. Aktuálně lze

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

upozornit na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2020, č. j. 1 Azs 500/2020–24, v němž se uvádí, že „při posuzování přiměřenosti dopadu není nutné výslovně hodnotit všechna kritéria uvedená v § 174a zákona o pobytu cizinců, ale výslovně zohlednit pouze důvody, které jsou v daném případě specifické a vyplývají z průběhu řízení (rozsudek ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 Azs 72/2019–37, či ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 554/2018–36).“ Upozornit je pak nutno zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 1 Azs 367/2018–34, ze kterého plyne i pro nyní posuzovaný případ přiléhavý závěr, že „obecná povinnost správních orgánů opatřovat podklady pro rozhodnutí a postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, je doplňována povinností účastníků řízení poskytnout potřebnou součinnost, případně označit důkazy na podporu jejich tvrzení (§ 50 odst. 2 a § 52 v návaznosti na § 3 správního řádu). Přestože bylo správní řízení o zrušení platnosti povolení k pobytu dle § 87l zákona o pobytu cizinců zahájeno z moci úřední, nelze po příslušném správním orgánu požadovat, aby pouze z vlastní iniciativy vyhledával všechny relevantní důkazy, které by případně prokazovaly skutečnosti svědčící ve prospěch žalobkyně, tedy rovněž nepřiměřenost tvrzeného zásahu do jejího soukromého a rodinného života, pokud sama žalobkyně takové skutečnosti ani neoznačí. Bylo tedy na samotné žalobkyni, aby přesvědčivým způsobem tvrdila, resp. nabídla důkazy o tom, že v jejím případě existuje překážka bránící vydání správního rozhodnutí (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2011, č. j. 8 As 32/2011–60). (...) Za situace, kdy správní orgány z jim dostupných podkladů bezpečně zjistily osobní a rodinnou situaci žalobkyně a žalobkyně ohledně těchto zjištění ve správním řízení nic nenamítala, nebylo povinností správních orgánů vyzývat žalobkyni k dalšímu, konkrétnějšímu sdělení stran těchto skutečností.“

17. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí, že při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí. Povinnost správních orgánů zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí do života žalobce obsahuje již citovaný § 87l odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, přičemž jak vyplývá z odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu na str. 8 – 9, resp. i z napadeného rozhodnutí na str. 5 – 6, správní orgány se předmětnou otázkou nepochybně zabývaly, a to především v kontextu samotným žalobcem označených skutečností, což ostatně plně odpovídá i shora citovaným judikатурním závěrům.
18. Soud k tomu uvádí, že v rámci správního řízení bylo zjištěno, že žalobce získal povolení k trvalému pobytu na základě sňatku s občankou Slovenské republiky již v roce 2005. Současně je však žalobce rozvedený, bezdětný, aktuální vztah s přítelkyní nikterak nedoložil, nadto poznamenal, že spolu nesdílí společnou domácnost. Nelze tudíž hovořit o pevném, trvalém a hlubokém partnerském vztahu, který by mohl případně znamenat nepřiměřený zásah do žalobcova soukromého života. Žalobce nedoložil vlastnictví žádných nemovitých věcí na území České republiky. Pokud se jedná o délku pobytu žalobce v České republice, prvostupňový orgán opodstatněně uvedl, že žalobce ničím neprokázal kontinuální zdržování se v Praze či jinde na území České republiky. Bratři žalobce na něm nejsou hmotně závislí ani nevyžadují jeho osobní péči zejména z důvodu nepříznivého zdravotního stavu, žalobcova matka na žalobci rovněž nebyla nijak závislá a v době vydání napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

rozhodnutí žila v Srbské republice. Napadené rozhodnutí s přihlédnutím ke zcela zásadní závažnosti důvodu pro zrušení trvalého pobytu žalobce na území České republiky nelze hodnotit jako nepřiměřený zásah do jeho rodinného a soukromého života. Současně je třeba upozornit, že žalobce nijak blíže nevyložil, v čem měly být jeho vazby na území České republiky ze strany správních orgánů nedostatečně zjištěny. Veškerá ve věci učiněná zjištění plynoucí z obsahu správního spisu v souladu s výše odkazovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu totiž svědčí pro správnost závěru o nikoliv nepřiměřeném zásahu rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, a proto i v tomto ohledu má soud za to, že daná otázka byla ze strany správních orgánů posouzena správně, a uvedená námitka je tudíž nedůvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

19. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. září 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.